

# Şiirden Edebiyattan Söz Ediyorum

– Ahmet AYZAZ · 05 Aralık 2017

## ŞİİRDEN EDEBİYATTAN SÖZ EDİYORUM

Ahmet AYZAZ

Gaziantep Güneş Gazetesi 05.12.2017

Akpınar Dergisi Sayı 73 Sayfa sayfa 33 Ocak-Şubat 2018

.....  
.....

Saygıdeğer okurlarım; Bugün size şiirden edebiyattan söz etmek istedim. Daha doğrusu, şiir ile ilgili bir sohbet yazısı diyebilirim. 23 Temmuz 2017 günü Sivas'ta müzikli şiir dinletisi vardı. Ben de her seneki gibi o tarihte Sivas'a davetliydim. Sivas'ın İl Kültür ve Turizm Müdürü Kadir PÜRLÜ şu fıkrayı anlatmıştı, ben de sizlerle paylaşmak istedim.

Zamanın padişahı, kültürü sanatı ve edebiyatı çok severmiş. Boş zamanlarında da durmadan eline kalemi alıp, şiir yazarmış. Yazdıkları şiiri de bir dosyada biriktirmiş. Yazdıkları basbayağı birikince, kendi kendine demiş ki; Yaho ben yazıyorum ama, bunları bir şair görse iyi olur demiş. Zamanın ünlü şairlerinden birisini çağırmış, yazdıklarını şairin önüne indirmiş.

Zamanın ünlü şairi, dosyada ki yazdıklarını iyice inceleyip bir tarafa indirmiş. Şimdi padişah soruyor. "Ne oldu? Nasıl olmuş?" diye. Ünlü şair yüzünü padişaha çevirip, cevap veriyor. "Sayın Padişahım. Gelecekte yazacakların için bir şey diyemem. Şu an yazdıklarının içinde şiir yok" der demez, Padişah "Bunu hemen eşek cehennemine, eşeklerin içine atın" diyor ve ünlü şairi eşeklerin içine atıyorlar. Ama padişah yazmaya yine devam ediyor. Aradan uzun bir zaman geçtikten sonra padişah ünlü şairi tekrar çağırıyor ve yeni yazdıklarını incelettiriyor. Padişah "Nasıl olmuş" deyince; Ünlü şair "Padişahım iznin olursa ben yine eşek cehennemine, eşeklerin içine gideceğim" diyor. Elbette şairler ezilirler, ceza görürler ama, hiç kimseye yağ yakıp, yalan söylemezler. Bu söz padişahın çok hoşuna gidiyor ve ünlü şairi serbest bırakıyor. Bir daha da şiir yazmak için eline kalem almıyor.

Gaziantep'li ünlü polisiye romancısı arkadaşımız Sayın Ahmet Ümit, yazım hayatına şiir ile başladı. Daha sonra şiir yazmak benim işim değil diyerek, yazdıklarını beğenmedi ve şiir yazmayı bıraktı.

Bunun ile ilgili birkaç söz daha edeceğim. İnşallah başınızı ağrıtmam. Gaziantep'te, kısa adı GASED olan Kültür Sanat Ve Edebiyat Derneğini beraber kurduğumuz Vali Yardımcısı Gökhan Veli Kışioğlu ile bir gün edebiyattan şiirden söz ederken, Ahmet Bey ben de şiir yazıyorum demişti. Ben de yazdıklarına bir baksam deyince, elbette diye cevap verdi. Ben ne zaman dediğimde, yazdıklarımın şiir olduğuna inandıktan sonra demişti. Ayrıca Erzincan da bir etkinlik düzenleyip, bizi beş gündüz ve dört gece Erzincan'ın en güzel yerlerini gezdirip, bizi misafir eden, sevgili Adem Yıldırım, bizi dinlemekle yetindi, şiir okumadı. Israrımıza rağmen. Ben sizler gibi ustalaşınca, sizler demesiniz de, size şiir okuyacağım dedi. Adem Bey biz seni böylece kabulleniyoruz dedikse de, bize şiir okumadı. Ben Gökhan Veli

KiŖiođlu ve Adem Yıldırımın burada kulaklarını ınlatıyorum.

Ŗimdi ben etrafıma baktığımda kimileri Ŗiir atölyesi açmıŖ. Bazıları Ŗiir öğretiyor. Bazıları yazarlık okulu açıyor. Bunları görünce güleceğim geliyor. Bunların hepsi kendi kendilerine bir eğlence, bir uğraŖı bulmuŖlar. Dostlar bizi alış veriŖte görsün hesabı. Hepiniz biliyorsunuz. YaŖar kemal GÖKÇELİ yazarlık okulundan mı mezun? Rahmetli Abdurrahim KARAKOÇ Ŗiir atölyesinde mi okudu? Örneklere çoğaltmak mümkündür. Ŗimdi size soruyorum. Ŗiir atölyesi açanların veya Ŗiir öğretenlerin 1000 tanesi bir araya gelseler, Abdurrahim Karakoç'un, bin de birisi ederler mi?, Yazarlık okulu açıp da, yazarlık dersi verenlerin 1000 tanesi bir araya gelseler, YaŖar Kemal Gökçeli'nin, bin de birisi olabilirler mi? Bunlar kendilerini ne sanıyorlar? Bir türlü öğrenemedim. Bence akıllarını başlarına devŖirseler de, edebiyat sanat için başka bir yol deneseler iyi olur diye düşünüyorum. Son söz, Ŗair ve yazar yetiŖtirilmez. Ŗair ve yazar yetiŖir kanaatindeyim.

Sayın okurlarım beni unutmayın. Sohbet köŖemde sizler ile yine buluŖalım. En güzel ve mutluluk dolu günler hep ve hepimizin olsun diyorum. HoŖça ve dostça kalınız.